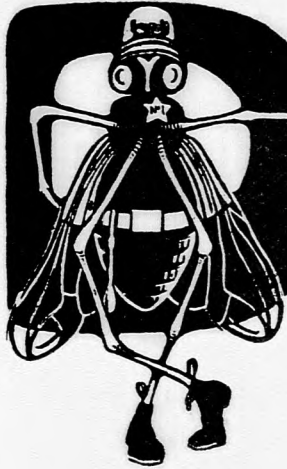

VOL. 19. ÉV.

No. 19. szám.

DETROIT, MICH.

Published and distributed under permit (No. 425), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Detroit, Mich. — By order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

1921 október 1.

Chas. Kelsey
Letj 21 dec 15
508 W. 14th St.

KAMPAY

A fuldokló, aki hasztalanul várja a segítséget.

VEGYES HIREK

New Yorkban nem ették meg azt az ebédet, amit a Magyar Kereskedelmi Kamara akart adni Teleki gróf tiszteletére, de most azután csaknem állandóan azzal etetik a magyarságot.

Arbuckle miszter ma a legnagyobb legény Amerikában, mert a nagyközönség szörnyen szereti a zsiros botrányokat.

Október hatodika közeledik és a magyarok majd elsíratják a nagy vértanukat, de közben állandóan gondjuk van arra, hogy minél több legyen a vértanu.

A korona olyat esett, hogy csaknem teljesen kitört a nyaka. Még egy ilyen esés, akkor azután semmi se marad belőle.

Ujabb magyar napilap indult meg Amerikában és pedig New York városában "Amerikai Magyar Ujság" címen. Az új napilap ügyes, változatos és legfőként bátor, mert nem ijedt meg attól a sorstól, ami az amerikai magyar ujságosra vár.

Kuthy Zoltán new yorki magyar ref. lelkész hirtelenül meghalt Budapesten. Manapság az a legokosabb dolog, ha szépen meghal az ember. A többivel törődjenek a marakodó élők.

Ujabb konvenciót akarnak a Verhovaysták. Hát igazuk van, mert ebben a jó világban el kell költeni vagy 25 ezer dollárkát.

A csehek mindenáron bele akarnak avatkozni a nyugat-magyarországi dolgokba. Ugy látszik, hogy a csehek addig nem nyugosznak, amíg ki nem huzzák valahol a lutrit.

Az öreg Dongó 25 éves amerikai jubileuma alkalmából az eszkimók örömeikben összedörzsölték az orrukát.

SZIVES TUDOMÁSUL

Pittsburgh (Pa.) és környékén Jäger Károly ur van meghatalmazva a Dongó betegeinek fölvetelére és nyugtázására.

Vértanúk

*Sírató ünnepre
Tágnak a torkok,
Előkerülnek az
Ősi menték s bojtok.
Kolduló világban
Régi pompa ragyog;
Vértanut síratnak
Szónokló magyarok.*

*Temetni s gyászolni
Jól tud még a magyar.
De a vértanuktól
Tanulni nem akar.
Élőt megbecsülni
Nincsen elég lelke;
Az a becses, kinek
Temetőn a telke.*

*Nagyhangon sírató,
Panaszkozó népek.
Becsülés útjára
Csak soha nem léptek?
Elsíratjátok a
Nyugró vértanukat
S azokat átok ért,
A kik hazátokért
Élni megtanultak.*

Aki szeretne szeretni

Vasvillabajuszu, nagykunképü magyar lépdél be a sörmérésbe, haragszik ebben a kutya melegben. A szék hátára akasztja tarisznyáját, megtörli barázdás nyakát, miközben akkorát fuj, hogy majd földül a kertnek nevezett három oleander. Elfogja a sörszörcért s zordonul elvesz tőle két korsó sört.

— No, csak hozz, öcsém még két-tővel — szólt, miközben mindkét korsót fölhajtotta.

A pincér hozott, a magyar pedig:
— Még két korsó — lehajtotta — val!

Gyönyörűséggel nézi a gyors korsókat a szomszéd asztaltól valami keszeg közalkalmazott s tisztelettel megszólal:

—Ej, de jól tud inni bátyám-uram!

Ráveti a magyar a fitymaló, zord tekintetét, újra lehajt két korsóval s csak azután szól:

— Hát ha még szeretném is!

AZ ATTÓL FÜGG...

Vidékre vitt a sors hivatalos ügyben. Csunya, nagy meleg volt, ragadós padok, pimasz legyek, álmos döcögés, unalom, áporodott, kétségbeejtő kánikula, gutaütés, minden. Végre aztán a mozgó kemencébe beharsogott a kalauz, hogy:

— Kátahegyfalú, tiz perc!

No, mondok, itt vagyok, csak aztán fuvaros legyen. Mert Pócsérpataj — mint azt a térképről kiszilabizáltam — Kátahegyfalutól még nagy lódulás, s ilyen melegben, gyalog... Nem.

Szerencsém volt. Egy homokfutó eséza előtt két bánatos szürke lógatta a fejét s a bakról elibém kőszönt a kocsis.

— 'csés jónapot!

— Adjék Isten — feleltem. — Fuvaros?

— Az.

— Mit kér Pócsérpatajig?

— Maj megalkuszunk — intett az öreg.

— Jól van — mondok. — Messze van?

A kocsis nyakába húzta a fejét.

— Az attu függ...

— Mitől függ?

— Hogy milyenek a lovak.

Kacagtam.

— Kend a fuvaros, csak ismeri a lovait?

— Jó, jó — motyogott a bátya.

— Mégis? — firtattam tovább. —

Két óra, három óra...

A fuvaros összehuzta a homlokát, gondolkozott. Végül megszólalt.

— Az attu függ...

— Mitől függ...

— Hogy milyen az ut.

— Ej! — csattant föl bennem a türelem. — Hát amilyen ut most vagyom.

— Jó, jó — huzódózott az öreg. — Meg oszt az is sokat tesz, hogy ki a kocsis.

— Hallja! — kiáltottam. — Belőlem bolondot ne tegyen! Nem vagyok gyerek!

— Nojszen nem is — csillapított a bátya.

— Mért nem mondja meg akkor, hogy Pócsérpataj hány óra járás?

A vén fuvaros kalapja alá nyult, megvakarta az üstökét.

— Azér, uram — felelt — mer azt se tudom, hogy hun van...

ÉRTESÍTÉS

Milwaukee-ban és környékén Foder R. D. ur vállalta a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarok jóindulatába.

VIDÉKI KRÓNIKA

ALPHÁN az egyik farmerre rászólt a miszisz, hogy menjen be vacsorázni, mert kész a leves. Be is ment a miszter, de nemsokára kiabálni kezdett, hogy vigyen sót a miszisz, mert sótlan a leves. Csakhogy a miszisz eltévesztette a dolgot és só helyett fogpiszkálót szórt a levesbe. A miszter nem vette észre a dolgot és ugyanesak kanalazta a levest, de röviden újból kiszólt a miszisznek:

— Hé, nem lehet megrágni ezt a metélkét!

A miszisz bement és akkor vette észre, hogy fogpiszkálójával szóta meg a levest.

A blumsbori magyar farmer puskát vett és ugyan dicsékedett, hogy rókát fog majd löni. Ki akarta előbb próbálni a puskát és azt mondta a miszisznek, hogy gyöngytyukot lő vasárnapra. Ki is ment és nagyot durrantott, majd pedig büszkén jelentette, hogy meglőtte a gyöngytyukot de úgy, hogy még a esontja is porzott. A miszisz kiment meggyőződni és kiderült, hogy a jáger lelőtte a kerítésről a tejes fazekat.

Zeigleren azt mondta az egyik miszisz a miszterének, hogy ő megy a városba, megjegyzendő, hogy a miszisz kufferja már a "dipon" volt. A miszter még utána kiáltott, hogy nézzen be majd a polgármesterhez és kérdezze meg tőle, hogy mikor olajoz-

zák már az utat? A miszisz meg is ígérte és csaknem két hétig volt oda. Most már a miszter arra se kívánesi többé, hogy mikor olajozzák az utat.

Toms Creek-en kertet csinált az egyik bodi és folytonosan megszilátóval leste, hogy nincs-e benne valami kártevő állat. Egyszer csak kisütötte, hogy esörgő kígyót látott a kertjében. Kapta is a puskát és lelőtte a esörgő kígyó helyett egy ángliusz vizsla kutyáját, amiért alaposan megfizetett. Később újból kinézte a messzilátón, hogy de most már csakugyan esörgő kígyó van a kertben. Hamar összeszaladtak a bodik, puskát fogtak és rohantak, hogy lelővik a esörgő kígyót. Mikor odaértek, csakugyan látták, hogy még a farkát is ugyan mozgatja a kígyó. Céloztak tehát, de mielőtt lőhettek volna, fölemelte fejét egy tehén, amely a farkával legyezte magát és a bodik azt nézték esörgő kígyónak.

Youngstownban nagy egyleti ünnepély volt és készültek az 500 teritékű ebédre. Miután azonban az ebéd csak 3 órára volt tervezve és az ünneplők éhesek voltak, holmi "szemvicsek"-kel kedveskedett az ünneplő egylet. A vendégek azután az ünneplőkkel együtt úgy bekosztoltak a potya "szemvicsek"-ből, hogy mikor az ebédre került a sor, az ötszáznak fele se szurta le a betegeket az ebédért.

Illinois állam egyik magyarlakta helyén mulatságot rendezett a Verhovay Egylet fiókja. A mulatság előtt az egyik miszter két birkát vásárolt: egy kövéret, meg egy soványt. A kövéret megtartotta magának, a soványt pedig odaajándékozta az egyletnek lutriázásra. Egy bodi nyerte meg a sovány birkát és elvitte magával az "aptészre". De másnapra esoda történt, mert a sovány birka visszakerült a miszter óljába, a kövér pedig a bodihoz az "aptészre". A miszter esodálkozva látta a változást, elment a bodihoz és olyan pápaszemeket csinált neki, hogy két hét múlva is alig látott a bodi.

A West Virginia állambeli Gary-ben fényes esküvő volt a minap. Mantik Márton hernádpetrii (Abauj) bányász esküdött lüségét Föczényi János és neje (szül. Kender Anna) verpeléti (Heves m.) szülők leányának, Jolánkának. Koszorus lányok voltak Palenesár Erzsike, Hári Etelka és Kaskó Mariska, vőfélyek Kender Mihály, Tóth János és Szücs János, nyoszolyó asszonyok Kender Mihályné, Márton Borbála és Farkas Rozália, násznagyok Kender Mihály és Szücs István, Leánykérő Szücs István, leánykiadó Kender Mihály, Kásakeverő asszonyok Jakab Pálné, Judik Andrásné és Biró Flóriné, akiknek az egész közönség köszönetet mondott, bár akadtak köztük, akiket a kása tönkre tett, de majd meggyógyítja őket a Dongó csipése. Ételhordók Kender Mihály, Tóth János, Szücs János és Kurilla András. Csaplárosok a "holdvilág"-nál Leszkó István, a "kődmönlé"-nél Kotroczó György. A talp alá valót a tizenegyesi rézbanda húzta a "kalapház"ban és egyéb hiba nem esett, mint az, hogy két bika összetörte a borjut. Ebből látható, hogy a magyar bányászok tudnak lagzit csapni. Hátha még mind előfizetnének a Dongóra!

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI

MAHÓNAP itt van már a káposzta taposás ideje, hát mondok amejik miszisz órájtosan be akari tapostatni a káposztáját, hát lyusson eszébe, hogy Muffol Miska még nem hótt meg.

A rodai bodi meg éccaka kiment oda, ahova a kiráj is gyalog jár oszt a másik bodi meg akarta tréfálni, hát kövekkal hajingálta a kis ház ódalát. A szomszéd miszter felébbrett a kopogásra oszt azt hitte, hogy zsványok járnak odakint. Vette a leborbert, felkötötte a misziszét oszt kimentek a zudvarra. Oszt valahun közel egy kandur szépeket mondott a miszisz macskának, aki nagyot sikított, oszt ettül ugy megijett a miszter, hogy raduvéba elhajintotta a leborbert oszt tán még most is szalad, ha meg nem állt.

A zokxfordi miszisz meg rászólt a boidkra, hogy a zasztalon van a leves. A bodik hozzá is láttak de hogy soká gyütt a hus, hát neszezni keztek. A miszisz ijettébe a zöccséget vitte be a hus hejett oszt másnap azon panaszkodott hogy a ző burdosai nem szeretik a hust.

A rodaji miszisz babot főzött vacsorára oszt igen bekosztolt belüle a misztere. Eceer csak nagy vonításra ébredt fel éccaka a miszter, merhogy a kutya a zágy alatt fekütt. Hát nem tutta megérteni a miszter a dógot, pedig hát a kutya se szereti a háborut.

De nem szavazok már többet, mer nem érdemes. Ojjan csáléra áll mindenkinék a szája, mintha csak ződ szilvába harapott vóna.

Northamptoni esetek

PIKNIKRE készültek a magyarok az ugynevezett kiserdőbe. Valami jótékony célra rendeződött a piknik s az egyik bodi nyulat ígért a piknikre. Csakhogy a nyul meggondolta a dolgot és nagyot lépett. Megindult a hajtóvadászat árkon-bokron keresztül, de a nyul csak a talpait mutogatta a hajtóknak és hátraszólt, hogy ő nem járt a tánciskolába és így nem megy a piknikre táncolni. A bodi annyira elkeseredett a nyul miatt, hogy ő se ment el a piknikre.

Az egyik bodi felcsapott színésznek, el is ment a próbára, de annyira beszédett a ködmönlebből, hogy hazamenőben az utcán akarta mutatni a darabot, mert azt hitte, hogy ő a direktor. Az utcai színész azonban taps helyett kihuzta a lutrit és azóta elment a kedve a színészkedéstől.

Elküldték az egyik bodit delegátusnak és távozás előtt jó mulatást kívántak neki. Erre a bodi kijelentette, hogy ő nem mulatni megy, hanem a más nótáját elmuzsikálni. Csakhogy a bodi oláh nótát muzsikált és ezért az ő nótáját huzták el még pedig alaposan és magyarul. Tanácsos lenne, ha a bodi előbb megtanulná, hogy milyen nótára táncolnak valakik.

A northamptoni bodik árkot ástak egy farm közelében és munka közben az állatokra került a beszéd. Az egyik bodi azt állította, hogy a tehénnek van felől foga, a másik ellenben azt erősítette, hogy nincs. Erre azután az egyik bodi ledobta a "suflit" és futó lépésben nekivágott a közeli farmnak. Mikor visszatért, örömtől csillogó szemekkel jelentette hogy a tehénnek nincs felől foga. Azóta ha valaki nagyon erősködik, rámondják az ottani bodik, hogy "ennél sincs a tehénnek felől foga."

Felhívás a magyar Egyletekhez

MAGYAR KEZEK ÉS MAGYAR
ELMÉK AMERIKA NAGYGYÁ-
TÉTELÉHEZ!

Világraszóló, érdekes kiállítás nyílik meg jövő hó 29-én a 72. ezred kasszárnyájában (34 St. és Park Ave.)

E kiállításon minden nemzetiség bemutatja mindazt, amivel Amerika felépítéséhez, kulturájának fejlesztéséhez hozzájárult.

Az amerikai magyarság szorgalmas munkájával ugy ipari és kereskedelmi, mint művészeti téren jelentékeny részt vett ez építő munkában.

A magyar csoport óriási anyaggal rendelkezik, mellyel bebizonyítani képes, hogy a nemzetiségek sorában korántsem áll a többi mögött, mint ahogy azt ellenségeink feltüntetni szeretik.

Hogy a magyarsághoz méltó módon fejezhessük ki honfitársaink valódi értékét, pénzre van szükség.

Mennél többet adakozik a magyarság e célra, annál szebb és tökéletesebb lesz a magyar csoport kiállítása.

A MAGYAR ADOMÁNYOK CSAKIS A MAGYAR OSZTÁLY CÉLJAIRA LESZNEK FORDITVA.

A kiállítás sikere a magyar munkásság legfontosabb érdeke, miért is elsősorban a magyar egyletekre háramlík az adakozás feladata.

Kérünk minden magyar egyletet, hogy tagszámához és anyagi helyzetéhez mérten 5—10 dollárral járuljon hozzá a költségekhez és küldje a pénzt a Lelkészegyesület pénztárnokához: főt. Eördögh Elemér plébánoshoz, 1880 Genesee Street, Toledo, Ohio.

A LELEKÉSZEGYESÜLET
TISZTIKARA.

HONFITÁRS!

Hát még szüretkor se lehet belőled kipréselni a betegeket?!

Földikém

NE ÉLJE FÖL A MEGTAKARITOTT PÉNZÉT amíg a munka megindulását várja, hanem

VEGYEN FARMOT

és legyen a maga gazdája. A farmer előtt nem csukják be a kaput, annak mindég van munkája és függetlenül élhet.

Cleveland környékén több jó farm van eladó, jöjjön és válasszon ki egyet magának. Itt jó utak vannak és közel a nagy városokhoz, ugy mint Akron, Lorain, Painesville, Ashtabula, Youngstown, Niles, Warren stb. ezek mind ipar városok, ahol jó piacok vannak.

Keressen fel vagy írjon:

Holló

farm irodája
8926 Buckeye Road, Cleveland O.

A SZIMULÁNS MUSZKA

— Hadtörténelmi tanulmány —

I. 1914-ben a fronton.

— Jaj, jaj, jaj!

— Mi baj, édes fiam?

— Jaj, panye ezredorvos, azt hiszem, végem van. Élek-e még egyáltalán?..... Óh, hogyan élnék, hiszen nem fájhatnék úgy magamnak, ha nem élnék már.

— No, nyög már ki!

— Mindenem fáj. Öngyilkosságot szeretnék elkövetni fájdalomban. Ne engedje közelembre, panye doktor, azt a revolvert, mert bizonyísten markolatig döföm magamba, dacára annak, hogy rozsdás.

— Nem szégyeled magad? Valószínűleg szándékosan rontottad el a gyomrod.

— Jaj, ne beszéljen így velem. A fejem olyan, mint egy dézsa, pedig civilben csak 59-es kalapot hordtam. Azután olyan érzésem van, mintha a bal fülem be lenne dugulva. Próbáltam már a jobb fülembé befújni, hogy a dugó a bal fülemben kimenjen, de nem használ semmit.

— Na, fiam, ez mind nem komoly baj; emiatt nem lett volna szabad a csapatodtól elmaradni. Sokkal soványabb és gyengébb emberek kibírják. Te biztosan csak szimulálsz, te gyáva. Persze, kellene odahaza jó puha ágy, szabad idő, korzó, kávéház, színház, esirke, bor, kalács, feleség, szerető és a fene tudja még micsoda... Mars vissza a századhoz s ne lássalak még egyszer a szemem előtt, nyavalyás! (Kirugja.)

II. 1917-ben, Péterváron.

— Tyuhaj! Hurrá, hurrá!

— Hát te miért ordítasz itten? Mi a bajod?

— Nekem bajom, panye ezredorvos? Hát úgy nézek én ki? Sose éreztem magam ilyen jól. Képzeld, a szemem olyan kitünő, hogy a cénát öt méterről tudom a tübe fűzni, a fülemből nőni hallok a papsajtot, az orrom oly finom, hogy Kiebben, sőt kedvező szél mellett még Moszkvában is megérezem, ha valami büzik Dániában, pedig az most messze van. A fogaimmal széjjel bírom harapni a hadi rostélyost, a karom csupa vas, a lábam acél. Tyuhaj, nem bírok magammal. Fogjatok meg mert megölök valakit. Hol van egy fegyver, egy ágyu, egy akna, egy bomba, egy gáz, egy repülőgép, hadd öljek

— Na, ne komédiázz, átlátok én a szítán. Te egy közönséges szimuláns vagy! Pffuj, szégyeld magad. Te, persze, ki szeretnél dezertálni a frontra. Hogyisne! A fronton nincs hustalan hét, zsirtalan hónap, cipőtelen farsang,

cukortalan félév. Kéne uri élet, szabad idő, jó koszt, frontszínház, medália, választójog, meg mi minden?... Szeretnél szabadulni feleségtől, a sok porontytól, meg a kenyér-, zsír-, cukor-, ruha- és levegőjegytől! Majd adok én neked! Nini, most veszem észre, hogy a félkarod helyén protézised van! Meg az egyik lábad is műláb! Te szimuláns, te! Így akarsz a frontra menni?

— Panye doktor, hiszen mentam, hogy a karom csupa vas, a lábam meg acél.

— Hallgass! (Pofonüt:) Hát ez az üvegszem, az kutya! (Pofonüti.) Hát a műfogsorod? (Pofonüti.) Mars ki, szemtelen, ne lássalak többet a szemem előtt! (Kirugja.) Jaj, a lábam! — hiszen ennek még a háta is fából van!

(Bech-told)

MAGYAR TESTVÉR!

Akar egy jó magyar betegsegélyező egyletnek tagja lenni?

Ha igen, úgy itt az alkalom most, midőn minden magyar 16 éves kortól 40 éves korig **TELJESEN DIJTALANUL LEHET TAGJA A RÁKÓCZI EGYLETNEK.**

Irjon még ma.

RÁKÓCZI EGYLET
624 Bostwick Ave., Bridgeport, Conn.

ROTH BANKHÁZAI

**ERŐS
MINTA
SZIKLA**

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401—403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

HIREK "PENDELVÁNIÁBÓL"

KIRÁNDULÁSRA ment Homer Cityből az egyik táti biciklin egy közeli farmra. Mivel azonban partnak kellett mennie és hogy a vizívó csatornán többet eresztett le, mint azt a házi alapszabály megengedi, így azután nem a bicikli vitte, hanem ő vitte a biciklit. Mikor azután megérkezett a tethelyre, ugyancsak dicsékedett, hogy egy szuszra tette meg pihenés nélkül az egy mértföldnyi utat a partnak, amit pedig motoros biciklivel is elég lett volna, megtenni. A farmon újból csak beszedett a jóból a táti és azután elindult hazafelé. Most már könnyebb volt a sora, mert a partról lefelé ugyancsak futott a bicikli. Egyszer csak észrevette a biciklis, hogy előtte az uton riskát vezet egy bácsi kötélén. Elkézdett tehát a szájdudával trombitálni, mert csengő nem volt a biciklin; a tehenes bácsi azonban nem igen vette komolyan a dolgot és csak akkor ijedt meg, mikor a nyakukban volt a bicikli. El is akarta rántani a riskát, csak hogy az nem volt katona, és így keresztben állta a haptákot és így a biciklis bele-szaladt az oldalába. Holmi surlódásokon kívül nem esett nagyobb baj, de a biciklis azt mondja, hogy még kevesebb baj lett volna, ha nem oldalt, de hátulról ütötte volna el a riskát.

A sharoni bodi azt mondta, hogy ő jobban szereti a gombát, mint a csirkehuszt. El is ment gombát szedni. A miszisz naponta hűségesen elkészítette a gombát a bodinak, aki azonban egyszer csak kijelentette, hogy ő nem eszik több gombát, mert savanyu, azután pedig nem is akar megbetegedni. A miszisz ráírvált, hogy sok zsir kellett a gombába, hát egye meg, mert másként muffolnia kell. Meg is ette a bodi a gombát, de többet nem ment gombát szedni.

Burgettstownban disznóölésre készültek a magyarok. Éppen arra járt a Dongó hátramosztója Homesteadről és azt is meginvitálták a disznótorra. Az áldozatot reggelig őrizték

egy nagy ládában és megfelelő ködmönle mellett azon tanakodtak egész éjjel, hogy miként fogják szétvenni a ládát, ha majd az első lövés után a malac beadja a kulcsot. Másnap reggel azonban fucesba ment mindenféle terv, mert a malac az első lövés után szétlökte a ládát és valósággal átrepült a kerítésen. A bodik utána futottak és még három golyót eresztettek bele. A negyedik lövés után a malac lefeküdt és bevárta a kegyelmdőfést.

Oakdalen piknikre készültek a magyarok, csak hogy nagyon sokáig tartott a készülődés és csak este 10 órakor indultak el a hely kikeresésére. Az egyik öreg miszter a kapufélfának köszönte meg a szép pikniket, egy miszisz hajnali három órakor bandukolt haza a piknikről egyedül, míg a bodik szépen ottmaradtak és úgy beszedegettek, hogy másnap délelőtt lámpavilág mellett ették a töltött káposztát, mert nem tudták, hogy már nappal van.

Mit irnak az előfizetők?

Huszonöt éves jubileuma alkalmával szívvel üdvözlöm Önt, s őszintén kívánok friss, jó egészséget, boldogságot, megelégedést s évenként legalább 5 ezer új és olyan előfizetőt, akik tényleg "előfizet"-nek, hogy így azután az 50 éves jubileumot már mint a 10 emeletes "Dongó Palotá"-nak, s a gyönyörű kastéllyal bíró "George Kemény Estate"-nak tehermentes tulajdonosa sokkal vidámabb hangulatban érhesse meg, mint aminő a mostani jubileum volt.

Idemellékelve küldök \$6.00-ról szóló check-et, mely összeget szíveskedjék 2 évi előfizetés gyanánt a javamra irni.

Philadelphia, Pa. E. Vellner

Kívánom, hogy a 25 éves jubileumot úgy töltsse el, amint azt a szíve kívánja s érje meg az 50 éves jubileu-

mot is megelégedésben. Tőlem egyéb nem telik, mint hogy szereztem néhány új előfizetőt a Dongónak.

Columbus, O. Keczán Sándorné

Nagyon megijedtem, mikor református létemre megláttam a keresztet a nevem mellett, de a feleségem megörült, hogy már én is az ő hitén vagyok. Mégis azt mondta, hogy küldjem be hamarosan a betegeket, mert egy is elég a keresztből.

Weirton, W. Va. Kádas Sándor

Jóralavó magyarok

Bazsó András Cleveland, Káldor Kálmán St Louis, Bartos J. János Dayton, Baján István Northampton, Szöcs András Indiana Harbor, Trembl István Akron, Belezny F. Milwaukee, Borbás Géza Stone, Andaházy A. Sándor Chicago, Tóth Pál Passaic, Rudik József South Bend, Radeckzy József Cleveland, Jáger Károly Homestead, Szécskay György Pittsburgh, Keczán Sándorné Columbus.

A fenti jóralavó magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak. Reméljük, hogy az öreg Dongó 25 éves Amerikássága alkalmából nagyobb számban jelentkeznek majd a jóralavó magyarok.

MAGYAROM!

Nagyobbat essél te, mint a korona, ha potyán olvasod a Dongót!

KÉRDEZZE MEG
a kereskedőjétől,

hogy
TART-E

STOYKA-FÉLE
MAGYAR
GULYÁST?

“SAMU” LEMOND

K. Nénik és Bácsik! Azt hiszem, hogy én most utóljára szólok a nénikhez és bácsikhoz. Meguntam ezt a bizniszt, mert úgy látom, hogy a magyar ujságos csak a falra hajigálja a borsót. Majd felesapok másféle ujságosnak, amerikai ujságot fogok árulni, mert azért legalább megfizetnek a nénik meg a bácsik.

Az édes apám, már mint az öreg Dongó megérte a 25. évet Amerikában és erre az öröme nagy kitüntetés ért engem. Új gombot varrtak a nadrágomra és most azután én vagyok a legnagyobb legény, ami utcánkon.

A néniknek és bácsiknak gudbájt mondok, mert legjobb addig visszavonulni, amíg az ember népszerű. Nem szeretnék 25. évet kitölteni ebben a hivatalban, mert attól tartok, hogy én is úgy járnék, mint az öreg Dongó.

MAGYAROM!

Ülj te, de ne ártatlanul, ha potyán olvasod a Dongót!

A petroleumforrás

MEGJEGYZEM: ez egy izgató és nagystilű cikk lesz. Kellerman elbujhatik mellett az alagútjába. Kít érdekel ma egy alagút, amikor nincsen petroleum, amellyel bevilágíthatunk? Petroleumforrás furás, az mindenkit érdekel.

Tehát: 1919-ben megalakult Budapesten egy nagy vállalat, amelynek tagjai kizárólag berugott milliomosok voltak és amely vállalat célja az volt, hogy petroleumot keressen Magyarországon. Ügyetlen emberek lévén a vezetők, nem kérdezték tőlem, hol kutasassanak petroleum után (megmondtam volna, hogy Pesten, a petroleum drágulására spekuláló ügynökök pincéiben), hanem Arany János utmutatása nyomán óriás szunyognak képzeltek magukat és erőnek erejével a föld meglékelésével és szurkálásával akarták a lámpábavaló ecetet előteremteni.

Főállították a tornyot és kezdték furni a lyukat. Ezer méternél egy közismert zugbankár titkos “safe”-jére akadtak, de petroleumra nem. Kétezer méternél valami kemény, áthatatlannak látszó rétegen akadt meg a furó. Nagynehezen keresztülfurták ezt a kemény réteget és akkor a furókezelő előrömsikoltotta magát, mert folyadékot érzett. Később visszavonta az említett örömsikolyt, mert a folyadék nem petroleum volt, hanem víz, a kemény réteg ugyanis egy egyetemi tanár koponyája volt és ebben volt a víz.

Tovább furtak. Háromezer méternél semmi... De minék feszítem tovább az olvasó idegszállait: tizezer, vagy mondjuk huszezer méternél egyszerre csak felkiált a furómester: Heuréka! — ami görögül annyit tesz, hogy “Tyh de beléizzadtam a szakramentumát, de most megvan!”

A furómester beleszagolt a furóba és eiegedetten int a fejével, hogy: petroleum!

Megállították a gépet, szétment az örömhír az országban; a vállalat érdekelt tagjai nagy izgalmak közepette várják a történelmi eseményt, amikor feljön a furó. A háttérben a tüzoltó testület önként jelentkezői haláltmegvető bátorsággal elsütnek egy mozsarat, a főfurómester megnyom egy gombot és a furó, a 20000 méter hosszú furó... méltóságteljesen emelkedni kezd... A polgármester köszörüli a torkát, a tüzoltózenekar a trombitát, a lélegzetét mindenki visszafojtja, a szemek annyira kidüllednek, hogy könnyen gombvillára lehet huzni

őket akár a katonák pitykés gombjait, feszülten hajol előre mindenki, hogy szemtanuja legyen a nagy pillanatnak... a furó vége már közeleg;... most... most... ime, itt a furó vége, (Éljen! A zenekar tuszt játszik; kalapok lengenek, zászlók hajolnak), itt a furó vége és rajta egy — — petróleumjegy!

(Bech-told)

SZÁZEZRES KÖNYVJUTALMAK A “KÜLFÖLDI MAGYARSÁG” ELŐFIZETŐINEK.

A “Külföldi Magyarság”, a magyar világszervezkedés lapja, karácsonyra szenzációs jutalmazással kedveskedik olvasóinak. Százezeres könyvanyagból ingyenes sorsolást rendez előfizetői között. A 400 díj között ott van az 50 kötetes Jókai, az 55 kötetes Magyar Remekírók, a 10 kötetes Magyar Nemzet Története, a 12 kötetes Világtörténet, a 7 kötetes Utazás a föld körül, mind diszes kötésben. Nyerhető továbbá hét magyar lexikon, azután Vörösmarty, Kisfaludy, Széchenyi, Arany, Jósika, Benedek Elek, Petőfi Sándor, Herceg Ferenc, Rákosi Viktor, Madách, Tóth Ede, Katona József és Tóth Kálmán remekei. Mindenki, aki a “Külföldi Magyarságra” beküldi egy évre a 400 koronás előfizetési díjat, ingyen vehet részt a könyvsorsolásban. A “Külföldi Magyarság” (Budapest, Lónyai-utca 17.) emellett egymaga is megéri az előfizetést, mert állandóan olyan olvasnivalókat és tudnivalókat nyújt, amelyek a külföldi honfitársak részére nélkülözhetetlenek. Kérjen ingyenes mutatószámot!!

Tel. Princeton 2584-E.

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

3820 Buckeye Road, Cleveland, Ohio
Rendelő órák: Hétköznap délelőtt 9-től este 8 óráig. — Vasárnap 2—5 óráig

**TANÁCSOT
ORVOSSÁGOT**

a legjobbat

Dr. VARGA JÁNOS

óhazai gyógyszerész adja

1299—2nd Ave. (68-ik St.)
NEW YORK.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
4 hónapra	\$1.00
8 hónapra	\$2.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS

MEGFIGYELÉSEI

A MAGYAR berkekben újból nagy a károgás; tépázzák egymást a magyarok s újabb konvencióért kiáltoznak a Verhovay Egyesületet némely fiókjai. Ugylátszik, hogy egyes embereknek az a legnagyobb gyönyörűségük, ha konvenciókon rogyásig kibeszélhetik magukat. Hogy ezek a konvenciók nehéz tizezresekbe kerülnek, ki törődik azzal? A jámbor tagtestvérek majd kinyögik a dikciók árát.

Az "Amerikai Magyar Segélyező Szövetség" lapjában, a "Szövetség"-ben nagyon bátor és szókimondó cikk jelent meg legutóbb az amerikai magyar egyesületi élet fogyatkozásairól. Többi között ezek mondódnak a cikkben:

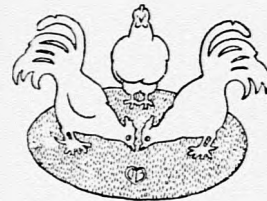
"Az a kezdetleges egyleti vezetés, melynek csucspontja a konvenció volt, sehol sem fajult annyira el, mint a magyar egyleteknél. Nálunk ahány delegátus van, annyi javaslatlalt állnak elő ugyan azon tárgyra vonatkozólag. Annyi idő alatt pedig, amennyi a konvenció idejéből arra jut, nincs ember, aki meg tudná határozni, a sok közül melyik a jó? Az egy konvención meghozott különféle döntések pedig annyira elütnek egymástól, hogy mikor egyé öntetnek, értelmetlen zagyalék lesz belőlük, amivel nem lehet egyletet vezetni. Ez okozza, hogy nem volt még olyan magyar konvenció, mely előbbre vitte volna az egyletet."

A fenti idézet a tiszta valóságot mondja meg kerülgetés nélkül, de nálunk az a baj, hogy az igazságért vagy betörik az ember fejét, vagy pedig meg sem hallgatják az igazságot. Mert nálunk a gyanúsítás és az öblös torok a legfőbb kellekek.

Európában egyre nagyobb a kavarodás. Farkas szemet néznek egymással azok a nemzetek, amelyeket a híres párisi "békecsinálók" uszítottak egymásra és amelyek addig nem lesznek nyugton, míg a "békecsinálók" által kovácsolt tört meg nem forgatják az egymás beleiben. A párisi "béke" csak arra volt jó, hogy holtbizonyosan előkészítse az újabb háborút.

Október hatodika közeledik és a magyarok régi szokás szerint elsiratják majd a vértanukat. Lesz szónoklat, átkozódás és ígéret a szokásos módon, de már a vértanuk példaadásából nem okul

a magyar, akinek az a legfőbb gondja, hogy mielőbb vértanuk legyenek azokból az élőköl, akik véletlenül jót akarnak a magyarnak, mert "egy próféta se kedves a saját honában."

KÖSZÖNET

Szives köszönetet mondok annak az öt-hat magyar honfitársamnak, akiknek eszükbe jutott hogy 25 éves amerikaiasságom alkalmából legalább azt kívánták hogy az isten éltesen. Ennyit körülbelül ki is érdemeltem a 25 év alatt. A minapában bejelentettem, hogy "Bolyongás közben" címen majd megírok egypár érdekes tapasztalatot. Bocsánatot kérek, hogy eddig nem váltottam be ígéretemet, de se testileg se lelkileg nem vagyok olyan állapotban, hogy ilyesmiket írhassek. Talán "lesz még egyszer ünnep a világon" és akkor megírok majd sok mindenfélét. Most egyelőre vőlegényjelölt vagyok, mert egy hónap múlva lesz házasságom 25 éves fordulója és az újabb 25 év küszöbén arra kell gondolnom, hogy másként forogjon a kerék a következő 25 évben.

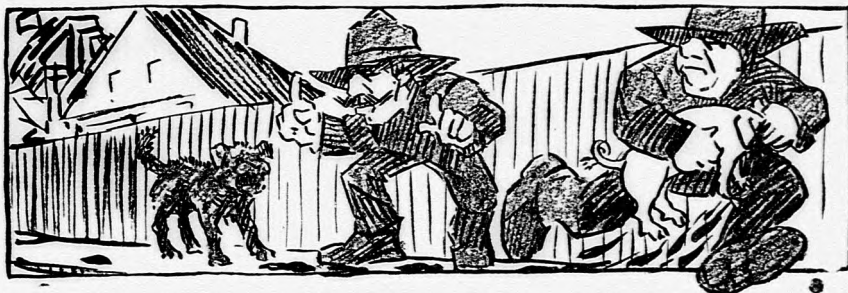
KEMÉNY GYÖRGY.

OLVASTA-E MÁR

az amerikai magyarság legújabb könyvét, melynek címe: "VÁNDORDALOK." Irta: Szécskay György. — A 168 oldalas, diszkötésű könyvben szebbnél-szebb hazafias versek, amerikai históriák olvashatók. Rendelje meg azonnal, ára \$2.— Postafordultával megkapja, ki beküldi a 2 dollárt erre a címre:

Szécskay György

312 JOHNSTON AVENUE
Hazelwood Sta. Pittsburgh, Pa.

WEKERLE ORVOSA

MIKOR Wekerle egyszer tél elején beteg volt, sorba tanácskozott a budapesti professzor-doktorokkal, akik szokás szerint megvizsgálták, összedisputáltak a vizsgálat eredménye felett, aztán abban állapodtak meg:

— A kegyelmes ur meggyógyul két hét alatt, ha mindenben engedelmeskedik rendeleteinknek.

A miniszterelnök, aki a legfőbb hatalom mézesheteit élvezte akkor, meghökkent, hogy most neki kell engedelmeskednie. Hát azért lett ő miniszterelnök? De elnyomta kedvetlenségét, sóhajtott egyet és így szólt szigorú hangon:

— Jól van uraim, engedelmeskedem, hanem biztositanak-e róla teljesen és határozottan, hogy két hét alatt meggyógyulok? Igen vagy nem?

A tudós professzorok összenéztek. Ki tudja mi lakik ebben a hatalmas emberben? Hm, ez még vasra is verethet bennünket. S elkezdtek hámozni-himezni:

— Hja az orvos is csak ember, kegyelmes uram s legfeljebb hozzávetőleg szólhat a bajokhoz. A siker mindég az isten kezében van.

A beteg miniszterelnök idegesen mozdult meg:

— Akkor hát köszönöm az urak érdeklődését. Engedelmeskedjem is s mégsem biztos a felgyógyulás? Akkor hát inkább keresek magamnak olyan doktort, aki nekem engedelmeskedik. Ez sokkal előnyösebb rám nézve, mert amellet is épen csak úgy nem biztos a felgyógyulás.

Igy került Wekerléhez Spitzer

ur, a pilisi doktor, akinek meg lett mondva:

— Ön ezentul az én doktorom, ön gyógyít engem, de a saját intencióm szerint.

Spitzer, esodálkozó szemeket megeresztett:

—Ez egy kicsit furesa lesz kegyelmes uram — ellenveté félénken és tiszteletteljesen.

Wekerle türelmetlenül vágott közbe:

— Az mindegy. Ön gyógyít s egyszersmind ön engedelmeskedik. Így akarom, punctum.

Igy lett Spitzer ur a Wekerle kedvenc házi orvosa. Fel is gyógyult a miniszterelnök két hét alatt az akkori bajából s az csak megerősítő zsarnoki methodusában.

Azóta gyakoriak az ilyen jeleknek beteg és orvosa közt:

— Ma rosszul érzem magamat doktor.

— Mi baja kegyelmes uram?

— Nem tudom, de írjon fel ön antifibrint.

Máskor salicilport kér, néhány nap múlva nux vomiciát.

Az orvos ijedten csapja össze kezeit:

— De hisz ez nem jó lesz, exelenciádnak nincs gyomorbaja.

A miniszterelnök a lábával topant.

— Egy szót se doktor. Nekem nux vomica kell. Érzem.

Az orvos fejét esóválja s dörögve írja meg a receptet. Végre is — vigasztalja magát a pilisi Aeskulap — kegyelmes ur furesa páciens, sok mindenfélét bevesz, de legalább egészséges, mint a makk.

TISZTA VIZET A POHÁRBA

A garaszkodó beteg nem a patikában veszi az orvosságot, hanem a kuruzsló aszszonyhoz megy, akitől olcsón kapja a kotyvéléket. Okosan tesz az ilyen beteg? — Nem, mert az olcsó orvosságnak — halál a vége.

Az olcsó együletet válogató magyar mindig hoppon marad, mert hiába fizet, ha akármilyen keveset is. Okosan tesz-e tehát az a magyar, aki úgy bírálja az egyleteket, hogy melyik olcsóbb? — Nem, mert az olcsó egyület éppen akkor nem fizet, mikor tagjának szüksége volna a támogatásra.

Sok ígérettel és kevés befektetéssel csak "Horvátgenerális Egyület" lehet csinálni. Hát az kell az amerikai magyaroknak, hogy az olcsó együletek útján legyenek becsapva? — Nem, mert az együleti becsapásokból már elég volt; olyan egyület kell a magyarságnak, amely méltányos befizetések ellenében ugyan, de biztosan megadja azt, amire a tagok befizetnek.

Ilyen egyület az "Amerikai Magyar Segélyező Szövetség" Bridgeporton, mely úgy működik, hogy mindig tiszta vizet önt a pohárba. Nem IGER lehetetlen olcsóért semmit, de amit megígér, azt meg is adja az arányos befizetések ellenében. Harmincadik éve működik tagjainak s az egész magyarságnak meglegedésére.

A Bridgeporti Szövetség nem a legolcsóbb, de a legbiztosabb magyar egyület, mely a jövőben épp úgy meg fog felelni kötelezettségeinek, mint megfelelt a múltban. Nem az a végecélja, hogy hangzatos, de be nem váltható ígéretekkel sok tagot toborozzon, hanem az, hogy a tagoknak és azok hátramardottjainak minden igényét biztosan kielégítse.

Az "Amerikai Magyar Segélyező Szövetség"-nek közel háromszáz osztálya van az ország minden részében, tehát mindenütt tagjává lehet lenni. Ahol osztály nincs, ott öthet új tag is alakíthat osztályt. Taggá lehet minden egészséges három és ötven év közötti férfi, nő és gyermek. Felnőttek beállási díja 2 dollár bármely korban, **GYERMEKEKÉ** 15 cent. Felnőttek havi díja kor szerint, **GYERMEKEKÉ** 15 cent.

Az "Amerikai Magyar Segélyező Szövetség" fizet: 1000 dollár haláleseti biztosítást, 500 dollár félsegélyt, 250—500 dollár csonkulási segélyt, elmebaji segélyt, aggkori segélyt, teljes végkielégítést stb. Gyermekosztálya jutányosabb befizetésért többet fizet, mint bármely biztosító társaság. A segélyeket, haláleseti összegeket azonnal fizeti.

Aki taggá akar lenni, felvilágosításért és nyomtatványokért írjon a titkári hivatalba: 1412 State Street, Bridgeport, Conn., ahonét azonnal megkapja a választ. Felvételre jelentkezni lehet az osztályoknál is, melyek teljes címjegyzékét kívánatra megküldi a titkári hivatal.

DEZSŐ JÁNOS, **WALKÓ JÁNOS,**
elnök. titkár

KOLETÁR JÓZSEF,
pénztárnok.

ŐSZI VIRÁGZÁS

Irta: TÖMÖRKÉNY ISTVÁN.

ANNNYI bizonyos, hogy szomorú dolog a gyermektelen ember, de Ótott János sorsa még szomorubb, mert már felesége sincsen. Mint él az ilyen ember kint a tanyák világában, különösen ősztől tavaszig, amidőn a sarak és havak miatt börtön odakint minden? Hát biz ez szomorú élet, kivert-kutya-élet. Nem lehet mondani, hogy Jánosnak némi földje, vagyonkája, birtoka ne volna, mert van. Egészen rendes alkalmatosság. Van a tanyához szántó, abban leginkább buzát meg kukoricát szokott termelni. Ugyan rozsot is, keveset. Ez kell. A tiszta buzából való kenyér nem jó. Ha régi, hamar megszárad, ha friss, nagyón fogy s örökké rájár a béres. Rozsliszttel való keverése ennél fogva igen ajánlatos. Ezért vet rozsot is János.

— Csak ugy a magunk használatára — szokta mondani, ha véletlenül van kivel beszélnie.

Tartozik azonban a tanyához némi szőlő is. Szintén csak arra a célra, hogy beterejmé azon italt, amely szükséges az emberi élhetéshez, néma, csöndes estéken pipaszó mellett való elálmódózáshoz. Bizony most már nem olyan, mint régebben volt a boroeska. Azelőtt az asszony fejtegette, a hordóját tisztogatta; özvegy ember, elmaradt ember tanyáján azonban nem így mennek a dolgok. Ő maga elszokott már az ilyen munkától, nem is esik a kezire, a bor így olykor nyulós, olykor virágos s néha olyan izü, mintha nem is kerepeltek volna neki, pedig valódi a bor.

Továbbá van Bús Jánosnak a tanya oldalában semjéjke is: szép selymes fü terem rajta, szebb mint bárhol a világon, pedig János egy szikrát sem törődik vele. A fü ugyanis csak ottan terem szépen, ahol magára hagyják; a városi kertekben, minél jobban ajnározzák, annál hitványabb. E helyen a lovak, a esikók, a tehén meg a borju szoktak legelni s úgy jóllaknak, hogy alig győzik inni rá a vizet. Szép kut van János tanyája udvarában, magas kávája van, ugyan a kávé csak azután esináltatták rá, mikor az egyetlen gyermek már belefulladt. Az asszony még tíz esztendeig túlélte ugyan a gyermek eltávozását, de folyton vágyott utána, könnyel feküdt, könnyel kelt, a lelki fájdalmak szomorították és apasztották, szívé-

vel már amugy is a halott gyermeke mellett élt: végül elszivta magához a gyermek s az asszony a mező hervadása idején, ködös, deres hajnalon közanyánk bús ölébe pihenni elment. Végkép.

Mindezeket így eleszplikálva, mondhatni, hogy némi szikes földcske is van a tanya háta megett. A szikes földcskén van egy kis tavacska, az a libáknak és kacákknak országa és birodalma, békát és egyéb vízi herkentyűt esznek benne, meghiznak tőle s szép fehérre mosakodnak az orvosságos vízben, de a mellük fehér tollát nem tépi senki dunyhába, párnába való töltelékül, mivelhogy minek? S kinek? Haj-haj, nem tudja ezt a sorpot az, aki nem próbálta.

Most is, nemrég, ahogy vacsorálnának a béresrel, nyavalyogván valami léltől megfőzött birkahuson, azt mondja a béres:

— Hát én Szent Mihály napján túl nem maradok.

— Nem-e? — kérdezi Ótott Bús János.

— Hát nem.

— Hát bántottalak?

— Nohát azt nem.

— Hozzad nyultam-e vagy egyszer is?

— Azt se mondhatom, — szól a béres, a kutjának a csontot odavetve, — de nem maradok. Olyan ez a tanya, mintha temető volna, kend mög a esőz benne.

Hát ez az. János meredten bámul a tálba. Csakugyan ez az. Már a béres is elunja. Hát hiszen ami azt illeti, gyermekkačaj, asszonyóta régen számüzve vannak innen. Rég volt, mikor járt-kelt s a esikókat hajkurászta a gyermek és hangos lármájára gágákat kiáltottak a libák, háphápokat a kacák, ellenben a mérges kanpulyka úgy vélekedett e csinytevések fölött:

— Hudubudubuduru.

Csakugyan, a béresnek igaza van. Koporsó ez a ház, fekete emlékek vannak benne elvermelve.

— Miért nem néz kend asszony után? — mondja a béres.

— Talán, hogy neköd házasodjak? — véli Ótott.

A béres becsattantja a bieskát, a mivel evett.

— A kend dolga — mondja, — hogy kinek házasodik kend. Neköm ugyan hiába házasodik kend, mert neköm van rőndös szeretöm. De én ebben a

szótalan életben tovább nem maradok. Miért nem mèn be kend legalább néha a városba, széjjelnézni egy kicsit? Hátha találna ott valami alkalmat?

Alkalmat. Miféle alkalmat? Bolond ez a béres, azonban némi igazsága van neki. Miért nem megy be Ótott Bús János tekintélyes földbirtokos és választópolgár olykor a városba? Hát miért nem megy be, a hajnalhasadását a kerek világnak...

...Körülbelül ennyi hangulatfestés szükségeltetik ahhoz, hogy mindenki megértse, hogy Ótott Bús János, ezen elhagyott bürgevacsera után miért készíti elő az asszonyról maradt menyasszonyi ládából az ünneplő fekete ruháját, a keményszáru rámás-csizmát s az ünnepnapra való finom fehér inget, amelynek szövétét János nyaka körül piros porcellángombok csatolják össze. Vannak ugyan ilyenfajta gombok kékek is, de efelől már nem lehet tenni, mert az izlés különböz.

Ezen ruhákba másnap reggel János beöltözik. Ünneplő kalap a fejében, eszma a kezében. A vasut ugyan is nem messzi van, alig másfél óra járás, odáig gyalog is el lehet menni, miután azonban az utszéli virágok kora reggelen még harmatosak: a eszma kézben viendő. Ellenkező esetben a János előtt bókoló virágok annyira körülesókolják a eszmaszárát nedves esőkaikkal, hogy arról minden valódi ünnepi fényesség lemarad. Jobb tehát a vasuti állomásig a eszma a kézben, vagy a két fülénél fogva összekötve, a vállon. Továbbá a puha, harmatos homokban meztláb haladni gyönyörűség, sőt egészségi szempontból is ajánlatos, a tudósok is így tanítják Bécsben.

Most Bús nem bánná, ha jönne vele valaki szemközt s megkérdezné tőle:

— Messzi-e, Ótott bácsi?

Bús negédesen megrázná a vállán a eszmaikat s azt mondaná:

— Hát csak be egy kicsit a városba, a vonalon, telektálódzni...

Azonban nem jön az uton szemközt senki. Jánost csak az öreg kuttyája kíséri, az is csak a kistelki határig, mert abban a határban van az állomás, az idegen törvényhatóság határát azonban a kutya elérvén, visszafordul s többé nem törődik a gazda védelmével, mondván: királyi szabad határunkból minek mégy ki?

János már egészen közelre ér az állomáshoz, amikor a kőkereszt aljában leül s a fényes eszmaikat a lábaira illeszti. Ez így meglévén, János egészen takaros. Olyan öreges-takaros.

A vonat, úgy látszik, csak Jánosra várt, mert nemsokára az állomáshoz érkezik és viszi is tovább, mert egy ilyen vékonyas kis öreg meg se kotytyan neki. Persze, más az, mikor gőzbika van a kocsin elébe fogva, mint a ló. Így idővel be is érnek. János már az uton elgondolta, hogy miként töltsi a napot. Majd nézelődik, mert már régen nem volt bent. Mindenesetre szivarozik egész nap, az lesz az első dolog, hogy szivart vásároljon. De már az állomáson, ahol sok mindenféle előre-hátra törtető-csörtető utas nép van, kissé megzavarodik. Mert némely dolgok már nem úgy vannak, mint azelőtt. De azért csak leér a furfangos épületből, amely olyan, mintha földszintes volna és mégis emeletes és tömérdek lépcsője van neki, pedig egy padláshoz elég följáró is.

A villamos vasutat erősen megnézi. Ótott, mert ez is új kitalálás, de azért egyenesen megy a vasut, mert drót van fölötte, bizonyosan az mutatja, hogy merre haladjon. Sok mindenféle új dolog van és a kis vendéglőben, ahová János reggelizni betér, egy gép úgy kiabál, mintha ember volna, mégsem viszi be a rendőr.

— Miféle dolog ez, — kérdezi János, — hogy ez a masina így kiabál?

— Dobjon kend be a szájába egy hatost — biztatják — akkor majd még jobban kiabál.

— Ime — gondolja János, — már megint egy új gép, amit pénzemésztesre csináltak. No, rajta ugyan nem gazdagodik meg a komédiás. Akad ugyanis más bolond, aki beleereszti a gépbe a hatost s a különböző nótázásokat most már János is kedvtelve hallgatja, mert a multság ingyenben van. Elidőz, egyik pohár bort a másik után parancsolja ki az asztalra s mikor a gép-masina a Kossuth-nóta után a Jaj de huncut a németbe kezd, János azt mondja:

— De már ebbe bejárulok — s egy hatost szintén a gépbe ereszt.

Nem lehet csodálni, hogy a szerény kis paprikás-reggeli így egybefolyik az ebéddel. Az ebéd ugyan szintén csak paprikás, de van mellé egy másik étel, ami a kintvaló egyszerűbb életben ritkaság: marha husából főtt leves. Szép, jó, illatos sárga leves, zsirnpillangók sűrűn uszkálnak rajta és olyan kanalat adnak mellé, hogy ha ez nem egészen ezüst is, de az apja bizonyosan az volt.

— Ez aztán az élet — véli magában János.

Azonban már itt az ideje, hogy gyérünk tovább. Tapasztalatokat kell szerezni. János már vidám, mert mi-

kor kifizette, amit kellett, a távozás előtt még két izben is megkérdezi, hogy ki van-e már minden fizetve?

Tovább most az utcára. A népek közé. A városi nép furesa. Az utcán látható, hogy ötven ember is jön erre, ötven ember is megy amarra. Az emerről való megy emerre: miért nem marad valamennyi otthon?

Gondolatait így fűzné egymás után János, kissé imbolyogva, amikor a sarkon egy menyecskeforma — lányforma fehérszemélybe ütközik. Azt mondja:

— Nini, hát maga az, János bácsi?

Jánosnak ugyan semmiféle sejtése sincsen afelől, hogy ez a menyecskeforma ki volna, de hát mégis csak lát-szik rajta, hogy ismeri, mert ime néven szólította. Nini, hát ki lehet ez, meg mi lehet ez? Mert amugy igen csak formás és tetszetős. Nézd el, nézd.

— Né — mondja a menyecskeforma valóban kitüntető bizalmassággal, karon is fogván Búst — hát mög se üsmer! Hiszen én vagyok a Vera!

És viszi is már magával. Az öreg János szokatlan fölpezsdüléseket érez. Nagyon hirtelen beleállapodik a dologba s egészen természetesnek tartja, hogy ő ismerős, a Vera is ismerős és a Vera és a János karszűgön fogva sétálnak, valamely elhagyatott kis utcába haladván.

No, minek a szót szóba ölteni. Nem telik bele egy félóra sem, hogy a János és a Vera valamely lebujfélebe lépnek be igen előkelően, ahol igen barátságosan fogadtatnak. Ez a találkozás öröme történi s Jánosnak ezuttal oda szolgál az esze, hogy éljünk már egy kis jóvilágot is. Feketekávék parancsoltatnak, szivar, papirszivar és az asztalra más italokat is tesznek. A Vera egyszer csak kirugja maga alól a széket és táncolni kezd, meg énekelni. De nagyon alkalmas ez mind a kettő. Az égből vagy a pokolból egy cimbalmos bepottyyan s veri a hurokat. János egyszer csak azon veszi magát észre, hogy ugyancsak táncolja a Verával a csárdásnak a frissit.

A Vera azt mondja, hogy most pedig már itt az ideje, hogy az állomásra menjünk, hát fiakert kell hozatni. Hát ez igaz, hozzanak fiakert. Hoznak. A Vera azt mondja, ohgy neki előbb el kell mennie a nagyságájához, mert csak az adhat neki engedelmet, hogy kimehessen a János bácsival a tanyára. Majd elmegy a fiakeren s mindjárt visszajön. János ezt fejbőlintással hagyja helyben, mondván:

— Tüsztolóm is a nagyságát...

Vera aztán ezzel úgy elmegy a kocsin, hogy többé vissza se jön. János ezt csak később kezdi megérteni s most már mindenféle szemrehányásokkal illeti a koresmáltató asszonyt.

Hát — mondja amaz nagy ártatlansággal — azt hittem én, hogy a maga menyasszonya.

Erre nem igen lehet mit mondani.

— Hát hiszen — szól zavarodottan János — hát hiszen...

De már csakugyan menni kellene. Fizetni kell annál is inkább, mert a számla összeírása irányában nagy buzgalom mutatkozik. János kinyitja a tárcát s mélyen belenéz. Van benne egy husz koronás bankó.

— Jaj — hördül fel — három husz-koronást hoztam be én.

— Jaj — mondják neki ugyanugy — a többit bizonyosan kitáncolta onnan a kend menyasszonya.

János így mindenképp megsalátva látván magát, dühösen távozik a multság színhelyéről. A rendőrséget keresi meg, ott a panaszt előadja. Irást csinálnak róla, mondják, hogy utána is néznek, csak most már menjen haza. Majd a jövő héten jöj-jön be megint.

A nap így végződött. János hazamegy s a vasuti állomásról az esti sötétben bánatosan bandukol a tanya felé. Ott sem igen szól semmit, csak lefekszik, két nap föl sem kel, mert össze van törve. De később az egészség helyrejön s János gyakran gondolkodik a történetek fölött.

— Hej, Vera... Vera...

A következő héten pedig megint csak bemegy a városba. Ezuttal már csak a rendőrségre. Ott ácsorog, jár-kekel, tudakozódik.

— Hát csakugyan nem találták mög?

— Nem biz azt. Elszökött az a városból.

— Haj, haj — dűnyögi János. — Hát az baj.

— Ugyan, hiszen — vigasztalják — ha megkerül is, a negyven koronára akkor is keresztet vehet kend. Mert az ugyan már nem kerül több elő.

Ótott Bús János elszomorodva áll, forgatván a kalapot kezében. Nagy sóhajlás szakad föl a melléből, amikor mondja:

— Hátha a negyven korona nem is. De leginkább csak a Vera kerülne elő...

W. H. SCHWARTZ Első magyar ügyvéd és hitelközjegyző
Ohio államban, 512 Society for Savings épületében, Cleveland, O.
Telefon: Cuyahoga central 3350—R.
Bell Main 5720.

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci

MMARCINK, hát mit hápogsz
 ugy, akárcsak a kacsza? Tán
 te is meguntad már a stappoló
 junyit. Ha csak az a bajod, hát
 felcsaphatsz magyar ulyságosnak,
 akkor biztosan eszedbe lyut a
 zöreg anyád, hogy aszondi ha
 tutta vóna, dehogyszült vóna en-
 gemet.

No de azér minden ugy van
 lyól, ahogy van. A magyar test-
 vérek csak szépen veszekednek,
 oszt az a legfőbb dolog, mer a ma-
 gyar beteg vóna, ha nem tudná
 magát kiveszekedni. A nyavalya
 ugyan kapdosi a torkunkat, de
 mink azér csak a zegymás nyakát
 szorongattjuk, merhogy így szép
 a magyar.

A Verhovajisták már megint
 komencijót akarnak. Hát dukál is,
 mer ugy van rendin, ha legalább
 minden két esztendőbe el lehet kö-
 teni vagy 25-öt ezer tallért csak
 azér, hogy egy csomó ember óraj-
 tosan kibeszélhesse magát. Mer
 nálunk fene sok a zokos ember,
 csak az a nagy csuda, hogy el nem
 sül a fejük, akárcsak a kapszli.

A zöreg Dongó 25 éves amérikás
 juhbáldjára ugy repültek hozzá a
 betegek, hogy alig győzte őket
 kapdosni. A harmadik betegnél
 már ríva fakadt, hogy aszondi
 mégis csak van szívök a zameri-
 kaji magyaroknak. Ugyan mit csi-
 nált vóna, ha vagy tiz beteget
 kültek vóna összesen a hátralika-
 sok?

NAGYSZERÜ AJÁNLAT!

A Dongó megegyezésre jutott a

NEW YORK TIMES

hatalmas amerikai sajtóvállalattal, amely kiadja a

CURRENT HISTORY

cimü 200 oldalra terjedő havi folyóiratot. Erre a csodásan
 kiállított és megbecsülhetetlen tartalmu folyóíratra szük-
 sége van minden embernek, de különösen azoknak, akiknek
 családjuk van.

A CURRENT HISTORY

egy évfolyama valóságos könyvtár. A folyóirat rendes ára
 egy évre 4 DOLLÁR, a Dongóé pedig 3 dollár. Aki együtt
 rendel meg a két lapot, az csak

Hat Dollárt

FIZET A KÉT LAPÉRT EGY EGÉSZ ESZTENDŐRE.

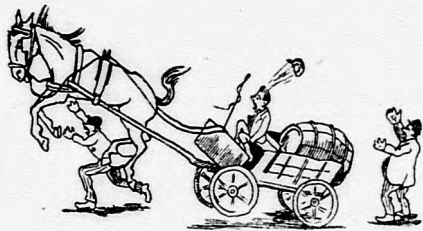
Akik igyekeznek a megrendeléssel, azok ráadásul két
 gyönyörű térképet is kapnak. Az egyik térkép a mai Euró-
 pá ábrázolja, a másik a nyugati frontot 1914-től 1918-ig.
 A térképeken minden fel van tüntetve a legkisebb rész-
 letig.

A térképek semmiféle pénzért nem eladók, csakis elő-
 fizetők kaphatják meg azokat.

Küldje be a 6 dollárt erre a címre:

DONGÓ

1060-25th STREET, DETROIT, MICH.

Törvényszéki rovat

A FURFANGOS CIGÁNY.

A szolgabíró: Jer csak közelebb fiaeskám és felelj a kérdéseimre. De csakis az igazat mondd, mert az első hazug szónál vasra veretlek.

A cigány: Csak bizza reám a tekintetes ur. Sohse hazudom én, ha nem muszáj. Előbb azonban tessék megmondani, hogy vádlott vagyok-e vagy panaszos?

A szolgabíró: Talán bizony faggatni akarsz?

A cigány: Ismerem én a törvényt! Ha vádlott vagyok, jogom van hazudni; ha pedig panaszos vagyok, a szolgabíró urnak nincs jussa gorombáskodni velem.

A szolgabíró: Ejnye ördögadta eigánya! Hát természetes, hogy vádlott vagy. Nem is leszel te panaszos soha!

A cigány: Vagy ki tudja. Sokat megér az ember.

A szolgabíró: Jól van hát, beszéljünk szépen. Akasztófára való vagy! Mondhatom, alaposan becsaptad azt a szegény ördögöt!

A cigány: Tagadom. Ugy történt a dolog, instálom, hogy elpatkolt a kesely lovam és elmentem a monori vásárra, hogy egy másikat vegyek. Végigjártam a piacot, de csak nem találtam kedvemre valót. Mert tetszik tudni: vak lovat kerestem, akit bele lehet hajtani a tűzbe is. Egyszerre csak megakadt a szemem Péntek Matyó uram két eladó lován. Vak volt mind a kettő, csakhogy az egyiknek kiszögellött a bordája a nagy soványságtól, a másik meg nagyon is elhízott.

— Adjon Isten, gazduram! — mondok.

— Vigyen a szél! — volt a felelete.

— Dejszen, ha én kendnek volnék, ki nem állnék ilyen gebék mellé! — mondom én.

— Hiszen el is kotródhatik, ha ninesen inyére.

— Ejha. Be magasan hordja az orrát, Péntek uram. Pedig hát én is vevő volnék ám, vagy mi a fránya.

— Van is kendnek pize!

Erre kinyiottam a bugyellárisomat. Bele pislogott az öreg és mikor meglátta a ropogós tizeseket, megszeliült az oreája.

— Aztán hogy vesztegeti a szegény párákat?

— Ha komoly a száudéka, pottom áron juthat hozzájuk. A kövéret száz forintért, a soványat ötvenért adom.

Sokáig alkudoztam, de a jó ember egy garast sem akart engedni a lovak árából. Mit tehettem egyebet? Megvettem a soványat ötven forintért. Ki is fizettem tüstént és elvezettem a gebét.

Amint ballagtunk egymás mellett, én meg a sovány jószág, egyszerre nagyot gondoltam. Visszakerültem Péntek Matyóhoz.

— Gazduram, — mondok — nagyon bus képe van ennek az állatnak. Szeretném kieserélni.

— Jussa nagyon hozzá.

— Adtam kigyelmednek ötven forintot, ugy-e?

— Beste volnék, ha letagadnám.

— Ehum ez a sovány pára. Ez is megér ötven forintot, ugy-e?

— De megér ám!

— No látja. Ötven forintot már adtam, ötven forintot ér ez a ló, amit most visszaadok. Ötven meg ötven: az száz, ugy-e?

— Annyi biz az, Isten és ember előtt.

— Már pedig ha kigyelmednél hagyom a sovány lovat is, meg az ötven forintot is, kerek száz forintot adtam.

— Hiszen igaza van. Ötven meg ötven: az száz. Vigye el hát a kövéret.

A szolgabíró: És elvitted?

A cigány: Már hogyne vittem volna el, mikor Péntek Matyó uram megengedte. Azóta már tul is adtam rajta husz forint nyereséggel.

A szolgabíró: Hát Péntek uram, van-e valami megjegyzése?

Péntek Matyó: Ammondó volnék, hogy hazudik a cigány. Mikor elvezette a lovat, utána kiáltottam, hogy:

— Hozza csak vissza azt a lovat! Tévedés van a dologban. De biz ő reám sem hederített. Tessék csak becsukatni.

A szolgabíró: Majd átteszem az ügyet a pestvidéki törvényszékhez. Elmehetnek.

Dr. Harry W. Kohn

az egyedüli magyar fogorvos
Detroitban.

2260 West Jefferson Avenue
a Carry Street sarkán

GEGUS TESTVÉREK

EGYEDÜLI MAGYAR
VASKERESKEDÉSE DETROITBAN

A legfinomabb festékek, szerszámok és mindenféle házi szükségleti cikkek legjobb beszerzési forrása.

Hazai kaszák, kapák és ásók kaphatók.

8130 WEST JEFFERSON AVENUE.
TELEFON: CEDAR 1184

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI
PÉLDABESZÉD

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésre. Lakodalmakra és keresztelésekre a legjobb gépkocsikat tartja.

8923 BUCKEYE ROAD
CLEVELAND, OHIO.

MINDKÉT TELEFON.

TISZA-ANEKDOTÁK

NO. NO.

(Beszélgetés Tisza Kálmánnal.)

Magyarország "öreg embere" felől órákig el lehet tünődni: beszélni tudott-e jobban, vagy hallgatni tud-e jobban? Mégis, mikor hétfőn este hazakerült Kőszegről, megrohanták vele vacsoráló képviselőtársai, hogy "meginterviewolják."

— Mi történt? — kérdik egyszerre tizen is.

— Hát megvolt — felelte csendesen.

— És hogyan folyt le?

Pislogott, az ereket nézegette a tenyerén.

— Csak úgy szokás szerint.

— No és a német császár mit beszélt veled, kegyelmes uram?

— Kérdőjeleket dobált erről-arról — mondá flegmával.

— Hát te mit mondtál neki?

Leverte a szivarja hamuját, megtörölgette a szalvétával a tányérját s így szólt:

— Egyet-mást.

Ezekre a friss hírekre aztán az asztal hozakodott elő a maga értesüléseivel, benyomásaival; hogy a zsidók megharagudtak a fejedelmi válaszáért, hogy az ellenzéki lapok lázban vannak a törvényhatóságoknak adott válasz miatt, hogy roppant harcra készülnek a kormány ellen és hogy ebből nagy baj is lehet...

— Mi ebben a te nézeted kegyelmes uram?

Tisza lehajtott a fejét, letette a kést, villát a kezéből és elmerengni látszott a halottak felett:

— No, no — szólt aztán. No no! ismétlé újra s fölvevén lassan, nyugodtan a villáját, beleszurta a beefsteakjébe.

A következő pillanatban enni kezdett s közlékenysége megszűnt.

TISZA KÁLMÁN ÉS KOSSUTH LAJOS.

Egy ősszel, Kossuthnak a halála előtt sok évvel, de Kossuth egészségéről jött végtelenül aggasztó hírek egyik délelőttjén, Tisza titokban Gödöllőre ment a királyhoz, hogy senkivel ne találkozzék, különvontan. A parlamenti köröket lázas izgatottságba hozta ez a hír s a kiváncsi Futtaky minden áron szerette volna kivenni, hogy mit végzett Tisza a királylyal, nem is kételkedvén abban, hogy Kossuth halála eshetőségét tárgyalták s a teendőkre nézve állapodtak meg. Nagy kérdés volt ez ekkor, mert közhiedelem szerint Kossuth egy miniszterelnököt magával visz a sirba.

Este a tarokknál találta meg Futtaky Tiszát.

— Hosszu volt a kihallgatás, kegyelmes uram? — kezdte messziről kerülgetni a ravasz ujságíró.

— Nem volt valami nagyon hosszú.

— Tehát rövid volt?

Tisza osztott előbb, azután odavetette a bajusza alól:

— Lehetett volna rövidebb is.

— Excellenciád referált, nemde?...

— Elmondtam a magamét, — felelte Tisza.

— Gondolom, hogy miről? — mosolygott mindenttudó diszkrécióval Futtaky.

— Hm — dödmögé a miniszterelnök.

— Egyébről is beszéltek?

— Egyébről is.

— És mit mondott Excellenciád?

— Amit ilyenkor szokás.

— És hát miként állapodtak meg?

— Részint abban, amit én mondtam, részint abban, a mit ő mondott.

A partnerek végre elunták a Futtaky zaklatásait s Nedeczky rászólt nagy haragoscan:

— Ugyan menjen! Hiszen már ugyanis megtudott mindent.

Sokszor emlegette ezt az esetet.

BÁBÁS STUDIO

fényképezési műterem

2281 WEST JEFFERSON AVENUE
DETROIT, MICH.

CLEVELANDBAN

a Dongó teljhatalmu képviselője
Bazsó András ur, kinek címe: 2770
East 79 Street.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK

A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Alaptőke, fölösleg és elosztatlan haszon \$14,000,000.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

7870 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjon vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön! Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálkozó alkalmakat.

Kezdje meg a takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 22 fiókot tart fenn üzletfeleinek kényelmére.

TALÁNY

MI EZ?

CSO OR szág ka LÉL ee
KA OR CSO ka LÉL ee

A megfejtés dija: egy szép könyv.

A megfejtés beküldésének határideje: 1921 október 18.

A szeptember elseji számban közzölt talány megfejtése:

HITVÁNY HONATYÁK

Helyes megfejtést küldtek be a következők: Bermann Rózsi, Hornyák J. A., Géczy Lajos, ifj. Szuhay Dániel, Ungvárszky András, Werek István, Gyuró Ignácné, Puskás Imre, Nagy János, Vukán Józsefné, Baján István, Takács József.

A jutalmul kitűzött könyvet Nagy János (Himlerville) nyerte meg.

Buffaloi história

— Madarat tolláról, az álarcos tolvajt cipőjéről ismerjük meg? —

AZ ÖREG Horváth bácsit, kinek North Tonawandán jólismert 'cipő-gyógyintézete' van, ez évben ugyancsak üldözi a balszerencse.

A napokban immár a harmadikban kapott nem valami szívesen várt és kellemetlen éjjeli látogatót, aki drága pénzért összevásárolt rubber heelseit s nagyobb mennyiségű talpbőr készletét vitte magával, nem kimélvén persze a

gyógyításra odahozott jobbkinézésű cipőket sem.

A jó öreget az eset nagyon elszomorította, ami nem is csoda ebben a dollárszük világban. Nagyon bántotta őt az is, hogy koszcimereinek az elnyűtt cipőkért, amiket a jómadár elemelt, ropogós új öt dollárosokat kellett a Trust Company bankjából kivenni.

Feltette tehát magában, hogy éjjelenként "vacsolni" fogja az üzletet. Az "óvertájm" már csak azért sem fog ártani, mert ezáltal némiképp a vesztesége is visszajön.

Ezidőtől kezdve tehát éjjelenként is szorgalmasan dolgozott a műhelyében s még a szellemek órájában is a kaptafa mellett ült.

Egyik este meg is jelent nála a mai kor modern szelleme — a fekete álarccal s revolverrel ellátott "hands up"-os lovag.

A megrémült atyánkfia engedelmeskedett a felszólításnak és szólnélkül átadta aznapi bevételét. Tekintetével azonban végigmérte az éjjeli vendéget s természetesen, cipészhez illően, alulról felfelé történt a kutató vizsgálat.

Kora reggel megjelent a mi Horváth bácsinknál a detektív s kérdezte tőle, hogy kire gyanakozik?

Horváth megadta a detektívnek a rabló pontos nevét és címét.

— Honnét tudja, kérdi tőle a detektív, hogy az a fiú volt a tetes?

— A cipőjéről ismertem meg, mondta Horváth, amit pár héttel ezelőtt fikszoltam meg neki s még annak az árával mai napig is adós.

Igy került hurokra az éjjeli jómadár.

HONFITÁRS!

Hát még az öreg Dongó "jubháldjaker" is harapófogóval kell kivenni belőled a betegeket?!

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos
2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

A DONGÓ POSTÁJA

Többször. Ezuton mondunk köszönetet mindazoknak, akik az öreg Dongót köszöntötték 25 éves amerikaiassága alkalmából.

J. K. Kivánsága szerint dongjuk ki az esetet.

B. E. Ebből is lesz valami. Hát betegek nem kerülnének ottan?

B. I. Faragunk belőle valamit.

K. S. Szívesen megbocsátunk; az előfizetést köszönettel vettük.

B. S. Köszönet a betegekért, a históriát kidongjuk.

S. J. Kidongjuk az esetet. Vannak-e arrafelé betegek?!

N. J. Samu köszönetet mond a két betegért. A tréfát fölhasználjuk.

V. J. A tréfákat előbb nem donghatuk ki, az ígért betegeket várjuk.

J. J. Egyszere nem donghatunk ki mindent. Kerithetne egypár beteget.

H. M. Forduljon a sóhivatalhoz, ha annak idején nem hallgatott a jó tanácsra.

K. V. Hagyjon nekünk békét azzal a Teleki-vaesorával. Hát azt hiszi, hogy ez a legfontosabb dolog a világon?

Több dologról máskor szólunk.

FÖLDIKÉM!

Száritó kötélnyire nőjjon benned a pánthika giliszta, ha ellopod a más Dongóját!

MAGYAR

TEMETKEZÉSI
VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legutányosabban

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVE
DETROIT, MICH.

— Telefon: Cedar 175 —

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSITÉK
:: AZ ALLAMNÁL ::

és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi Magyarországi és itteni peres ügyek gyors tanács és hójólegy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Street Toledo, Ohio

WEISS MÓR

HAZAI ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ

THE JEWELER

2204 West Jefferson Avenue

Detroit, Mich.

ELAD NAGYBAN és KICSINYBEN

MENNYIT ÉR EGY DOLLÁR?

Aminthogy a munkánkat aszerint értékeljük, hogy hány dollárt kapunk érte, az ipari árucikkek értékét is az a szám adja meg, amely az árát képezi dollárokból, épenugy megállapíthatjuk a dollár értékét is. Békeidőben egy dollár magyar pénzben öt koronát ért. Ma egy dollár magyar pénzben pár száz koronát ér.

háboru előtt egy dollárért fél napot kellett dolgozni. Ma körülbelül másfél órai munka ára az egy dollár.

Egy dollár a bankban elhelyezve egy esztendő alatt egy dollár és három centet ér, mert a bankban elhelyezett egy dollár után egy év múlva egy dollár és három centet kapunk.

Egy dollár ipari vállalatokban elhelyezve nemesak annyit ér, amennyi hasznot kapunk évente a befektetett egy dollár után, hanem részese mindannak az erkölcsi és anyagi haszonnak, amire az ipari vállalatnak kilátása van.

Igy tehát egy dollárnak is különböző értéke van különböző időben és különböző helyen.

A magyar bányászok bányavállalatában elhelyezett egy dollár annyit ér, amennyi erkölcsi és anyagi hasznot hoz, és amennyit javít a gazdája sorsán.

Mit végzett tehát az az egy dollár, amit a magyar bányászok a Himler Coal Company megalapozására fordítottak?

Az első fontos munkája volt az összeadott dollároknak, hogy egymás mellé hozott egy csomó magyar embert, akik Amerika bányáiban szétszórva éltek és küzdtek a folyton változó munkaviszonyokkal. Az összeadott dollárok egymás mellé állították őket, megtanították őket a testvéri szeretetre, az együttműködés fontosságára, és önmaguk eddig ismeretlen és kihasználatlan képességeire.

Az összeadott magyar dollárok megnyitották a föld kincseit rejtő mélyét, falut varázsoltak a kukoricás helyébe és jó munkát adtak sok embernek éveken át. Ma az általános rossz viszonyok mellett annnyival több munkanélküli ember volna, ahányanuk kenyeret ad a Himler Coal Company.

A sokszor lenézett és kicsufolt magyarnak elismerést, megbecsülést és tiszteletet szerzett az a dollár, amit a kentucky-i szénmezőkön ültettek el. Angol lapok hasábos bámulatát, előkelő amerikai szereplő emberek bámuló elismerését, jó hírnevet.

A befektetett magyar dollárok vasuti hidat építettek, egy elhanyagolt megyébe bevezették az első vonatot, kaput nyitottak a forgalomnak egy elzárt kincses területhez, teljesen modern és egészséges házakat építettek magyar bányászok részére és messzire csengő hangon hirdették a testvéri szeretet, a magyar erő és magyar képesség diadalát.

Megállapíthatjuk ebből tehát, hogy az az egy dollár, amely a kentucky-i magyar bányászok szolgálatában dolgozik, többet ér, mint az a dollár, amelyen pár száz magyar koronát vehetünk, vagy amely évi három centet hoz a bankban.

Fontosabb munkát végzett ez a dollár, szorgalmasabban dolgozott a gazdája hasznáért, több eredményt ért el már eddig is és munkájának haszna még a jövőt is erősen és kellemesen befolyásolja.

Okos ember úgy használja az erejét, tudását, hogy az legtöbb hasznot hozzon, legtöbb eredményt érjen el a gazdájának.

Csatlakozzék Ön is ahoz a csoporthoz, mely megtalálja a mai nagy gyűlölködésben, forrongásban a békét és eredményes utat.

Küldje be jegyzéseit még ma. Csatoljon leveléhez annyiszor 130 dollárt, — vagy ha már részvényes, annyiszor 120 dollárt — ahány részvényt akar.

Dolgoztassa a dollárját olyan helyen, ahol az a legtöbb eredményt éri el, ahol a legjobban és legszorgalmasabban segíti Önt.

Levelek és pénzküldemények az alábbi címre küldendők:

HIMLER COAL COMPANY

HIMLERVILLE, KY.

Money orderket a következő névre kell kiállítani: HIMLER COAL CO., WARFIELD, KY., mert a himlervillei posta egyelőre még nem vált be money orderket.

Miért ne használja ki a dollárjait is úgy, hogy nagyobb munkát végezzen az Ön számára?

Ha Ön megöregszik, elvesz az ereje és nem dolgozhat többet önmagáért. Ha a mostani erejével szerzett dollárokat jó helyen dolgoztatja, azok később is folytatják a munkát az Ön jóvoltáért.

Az amerikai magyar bányászok jövőjét nagyban megváltoztatja a magyar bányászok vállalata. Kiemelte őket a szolgasorsból, a maguk urai lettek, a saját vállalatuknál dolgoznak, annál a vállalatnál, ahol ők maguk intézik a saját sorsukat.

Amerikában és Magyarországon megjelenő magyar lapok példának állítják a magyar bányászok munkáját a magyarság elé. Mert behizonyosodott már, hogy csak az egyetakaró, együttműködő munka hozza meg a kellő eredményt. Csak a testvéri szeretet munkája vezet a boldoguláshoz.

A magyar bányászok az általuk nagy munkával vágott ut-hoz — a mely a boldoguláshoz vezet — kinyitották a kaput az amerikai magyar munkásság számára. Minden magyar munkás részt vehet ebben a vállalatban, amely kizárólag a magyar munkások érdekeit segíti példátlan eredménnyel és sikerrel.

Uj bányák nyitását határozták el a bányászok, hogy minél több magyarnak adhassanak jó munkát, hogy minél több magyar embert fogadjanak be a magyar faluba, hogy mielőbb virágzó magyar város legyen a bányatelepből.

A kibocsátott új részvényeket a bánya tulajdonosai magyar munkásoknak kínálják darabonként 130 dollárral. Aki már részvényesei a társaságnak, azok egy részvényért 120 dollárt fizetnek.

Aki meg akarja nézni a telepet, menjen el Himlerville, Ky.-ba, szívesen fogadják és megmutatnak neki mindent. Aki levelben óhajt bővebb felvilágosítást, kérésére szívesen megkapja azt a társaságtól. Arcképes igazolvánnyal ellátott megbízottaink is készséggel állanak az érdeklődők rendelkezésére.